

[Undervisningsministeren.]
 slag, Danmarks Lærerforenings Repræsentantskab sluttede sig til en Gang sidste Sommer. Jeg havde imidlertid ved Udarbejdelsen af Lovforslaget taget et ikke ringe Hensyn til de Ændringsforslag, der under Behandlingen i 1925 og i 1926 var fremkommet fra forskellige Partier, Ændringsforslag, der ganske vist aldrig har været offentligtgjort, fordi der ikke fremkom nogen Betænkning, kun en Beretning, men som fandtes i Rigsdagsarkivet og i Undervisningsministeriet. Vi gennemgik omhyggeligt, et for et, de forskellige Ændringsforslag fra Venstre, de Konservative og de Radikale, og jeg tog ikke ringe Hensyn til disse Ønsker overalt, hvor jeg syntes, det var muligt uden at forringe de bærende Tanker i Lovforslaget. Derfor blev mit Lovforslag heller ikke helt overensstemmende med det, som Danmarks Lærerforenings Repræsentantskab har ønsket gennemført; paa adskillige Punkter ændrede jeg mit Forslag i Forhold dertil, men dog saaledes, at jeg har det Indtryk, at Danmarks Lærerforenings ledende Mænd og vistnok ogsaa det overvejende Antal af Danmarks Lærerstand meget gerne saa Lovforslaget gennemført i den Skikkelse, hvori jeg havde fremsat det.

Paa et Hovedpunkt, nemlig med Hensyn til den 4-aarige Seminarieuddannelse, fandt jeg ingen Grund til at foretage nogen som helst Ændring. Tværtimod, dette maa jeg betragte som Rygraden i Forslaget, tilsigtede at skabe en fyldigere og først og fremmest en mere organisk Uddannelse af de unge paa Seminarierne, saaledes at man ikke — hvad der er en Fristelse til, naar Tiden er for kort — anvender den væsentligste Tid til lige at faa indterpet sig det, der skal til for at bestaa Eksamen, men at der gives den fornødne Tid til en rolig, jævn, organisk Udvikling, som tillader ogsaa et friere Studium og, navnlig i de sidste Klasser, en større Fordybelse i visse Fag, altsaa med eet Ord: en større aandelig Modenhed. Dette har for mig hele Tiden været et Hovedpunkt, og det har jeg under alle Forhandlinger holdt urokkelig fast ved, skønt det viste sig, at der fra et enkelt Partis Side fremkom stærke Betæneligheder heroverfor. Jeg kunde imidlertid med Rette henholde mig til den store Skolekommission, til, at alle Partier i denne Kommission holdt paa den 4-aarige Læreruddannelse, og det er mig en Glæde, at der i det høje Ting stadig sidder et Medlem af Venstre, der deltog i den store Skolekommission, og som var Medforslagsstiller til Forslaget om den 4-aarige Læreruddannelse. Jeg tænker, det ligesom

skulde kunne mildne lidt paa det paa-gældende Partis Stilling her i det høje Landsting.

I det andet høje Ting er Lovforslaget undergaaet en Række Ændringer, men dog ikke paa anden Maade end, at jeg maa hævde, at de bærende Grundlinier er uforandrede, saa at jeg ogsaa tror, at Danmarks Lærerforenings Ledelse og de allerfleste Lærere her i Landet vil være meget tilfredse, om Lovforslaget gennemføres ogsaa i den noget ændrede Skikkelse, som det har faaet i det andet høje Ting, og som jeg, for at faa Sagen gennemført, fuldt ud har kunnet slutte mig til. De væsentligste Ændringer, som mit oprindelige Lovforslag er undergaaet i det andet høje Ting, er disse, at man i Stedet for obligatorisk Undervisning i 2 fremmede Sprog nøjes med at kræve det i eet, Engelsk eller Tysk, saaledes at det andet Sprog bliver valgfrit. Det har ikke været uden Betænkning, jeg er gaaet med til den Indrømmelse, men jeg har alligevel ment, at det kunde forsvares, naar det kunde lette hele Lovforslagets Gennemførelse. Dernæst har man ændret, jeg kan paa en Maade ogsaa sige lempet, Optagelsesprøven til Seminarierne noget, idet man fastslaar i § 4 i Lovforslaget, at vel skal Optagelsesprøven være saadan, at Prøven i det væsentlige svarer til Realeksamen — de ærede Medlemmer ved, at Danmarks Lærerforening krævede fuldt ud Realeksamen —, men at dog hele Hovedvægten lægges paa Folkeskolens obligatoriske Fag. Dette har jeg fuldt ud kunnet slutte mig til.

I mit oprindelige Lovforslag, der blev fremsat i det andet Ting, havde jeg med velberaad Hu indsat en Ventil i § 4, en Undtagelsesbestemmelse, som ogsaa er bevarret, og som gaar ud paa, at undtagelsesvis kan unge Mennesker eller lidt ældre, navnlig lidt ældre, som ude i det praktiske Liv har indvundet Erfaring ved Lærervirksomhed — jeg sagde i min Fremsættelsestale, at jeg tog det i allervideste Omfang — ved et virkelig Arbejde i Folkeoplysningens eller Folkeopdragelsens Tjeneste ved Friskoler, Højskoler, ved Folkebiblioteker og ved anden pædagogisk Virksomhed, faa Adgang til en lempelig Prøve. Det skulde jo ikke være Mening, at vi gennemførte en Seminarielov, hvorved f. Eks. en Kristen Kold ikke kunde blive optaget. Men paa den anden Side skal naturligvis Undtagelsen aldrig være Regel; Undtagelsen har sin Berettigelse, men den ophæver ikke Regelen. I Folketinget har man under Behandlingen yderligere lempet denne Bestemmelse, denne Ventilbestemmelse, saaledes at der ikke